

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 3493 van 9 november 2007
in de zaak X / Ilde kamer**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Nigeriaanse nationaliteit op 21 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 27 juni 2007 van de gemachtigde van de Minister waarbij de aanvraag tot vestiging onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 27 september 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2007 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN DE CASTEELE loco advocaat P. CLARYSSE die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER loco advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Op 25 juni 2007 werd door verzoekster een vestigingsaanvraag ingediend als aanverwante van een Belgische onderdaan, nadat verzoeksters moeder met deze Belgische onderdaan getrouwd was.

1.2. Op 27 juni 2007 werd een beslissing genomen waarbij de aanvraag tot vestiging onontvankelijk werd bevonden. De beslissing werd verzoekster op 23 juli 2007 ter kennis gebracht. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Gelet op artikel 41 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 44, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, opgeheven door het koninklijk besluit van 22 december 1992 en opnieuw opgenomen door het koninklijk besluit van 12 juni 1998.

De aanvraag tot vestiging ingediend op 25/06/2007, in uitvoering van artikel 61(1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 zoals gewijzigd door het K.B. van 27/04/2007 door K.B., J.C. (...), onderdaan van Angola, is onontvankelijk.

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene maakt niet het vereiste bewijs over aangaande de bloed- of aanverwantschap met de E.G.-vreemdeling of Belgische onderdaan.

Motivering: geen conform gelegaliseerd bewijs van verwantschap (geen gelegaliseerde geboorteakte van betrokkene) waaruit de verwantschap blijkt met de Belgische onderdaan X in functie van wie de aanvraag tot vestiging werd ingediend.

- omzendbrief betreffende de legalisatie van buitenlandse akten van de burgerlijke stand van 17 februari 1993 (Belgisch Staatsblad van 27 maart 1993).*
- Verdrag van Den Haag van 5 oktober 1961 tot afschaffing van de vereiste legalisatie van de buitenlandse openbare akten (wet van 5 juni 1975, BS 7 februari 1976)”.*

2.2. In een eerste middel werpt verzoekster de schending op van het vertrouwensbeginsel. Verzoekster specificeert dat de gemachtigde van de Minister het vertrouwensbeginsel schond door de aanvraag tot vestiging af te wijzen als onontvankelijk bij gebrek aan gelegaliseerde geboorteakte, daar waar de gemeente verzoekster op papier(in het verslag betreffende de aanvraag tot vestiging) heeft toegezegd dat zij over een termijn van vijf maanden beschikt om het betreffende document voor te leggen. Verzoekster stelt dat zij momenteel de geboorteakte in Angola opvraagt.

2.3. In deze is artikel 40, §6, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) van toepassing alsook artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenbesluit). Artikel 40, §6 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“Met de E.G.-vreemdeling worden eveneens gelijkgesteld, de echtgenoot van een Belg die zich met hem vestigt of komt vestigen, alsook hun bloedverwanten in de nederdalende lijn beneden eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, hun bloedverwanten in de opgaande lijn die te hunnen laste zijn, en de echtgenoot van die bloedverwanten in de nederdalende en in de opgaande lijn, die zich met hen vestigen of komen vestigen”*. Artikel 44 van het vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende: *“§ 1.- De vreemdelingen bedoeld in artikel 40, §§ 3 tot 6, van de wet, kunnen enkel genieten van de bepalingen voorzien in de artikelen 49, 50, 52, 54, 55 bis en 61 op voorwaarde dat ze voorafgaandelijk het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap met de E.G.- vreemdeling of de Belgische onderdaan met wie ze zich komen vestigen. § 2.- Indien de in § 1 bedoelde vreemdelingen het vereiste bewijs niet overleggen, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde hen, al naargelang het geval, kennis van een beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot vestiging, tot verblijf, tot inschrijving in het vreemdelingenregister of tot het bekomen van een document overeenkomstig het model van de bijlage 22, door afgifte van een document overeenkomstig het model van de bijlage 19 quinquies. Het gemeentebestuur maakt hiervan onmiddellijk een kopie over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.(...)”*.

2.4. Uit het administratief dossier (stuk 126) blijkt dat verzoekster op 25 juni 2007 door het bevoegd gemeentebestuur in het bezit gesteld werd van een attest van immatriculatie. Uit de aanvraag tot vestiging (stuk 122) blijkt dat verzoekster verzocht werd ten laatste op 25 november 2007 een gelegaliseerde geboorteakte en loonfiche van de stiefvader over te maken. Het betrokken gemeentebestuur handelde derhalve in strijd met de geciteerde vreemdelingenreglementering door een attest van immatriculatie uit te reiken aan verzoekster alhoewel zij geen bewijs overmaakte van aanverwantschap met de Belgische onderdaan. Verzoekster betwist niet dat zij dit bewijs niet overmaakte, aangezien ze in haar verzoekschrift zelf aangeeft dat ze momenteel een geboorteakte uit Angola tracht te bekomen. Uit het administratief dossier (stuk 141) blijkt dat de gemachtigde van de Minister prompt reageerde door op 27 juni 2007 naast de instructie tot betekening van de bestreden beslissing, eveneens de instructie te geven om het uitgereikte immatriculatieattest in te trekken. De gemachtigde van de Minister heeft gehandeld conform de hierboven geciteerde vreemdelingenreglementering. Het vertrouwensbeginsel brengt niet met zich mee dat het vertrouwen, dat zou zijn gewekt door een manifeste verkeerde toepassing van de vreemdelingenreglementering door het gemeentebestuur, zou moeten leiden tot het handhaven van een onwettige beslissing door de gemachtigde van de Minister.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.5. In een tweede middel werpt verzoekster de schending op van het wettelijkheidsbeginsel. Verzoekster verwijst naar artikel 40, §3, van de vreemdelingenwet en stelt dat zij geen bewijs van verwantschap met de Belgische onderdaan moet voorleggen. Volgens verzoekster volstaat het bewijzen van de bloedverwantschap ten aanzien van haar moeder en dient geen (bloed)verwantschap met de Belgische onderdaan aangetoond te worden. Verzoekster betoogt dat wel een uittreksel uit de huwelijksakte van haar moeder met de Belgische onderdaan werd voorgelegd, waaruit noodzakelijkerwijze de aanverwantschap tussen haar en de echtgenoot van haar moeder blijkt.

2.6. Zoals hierboven reeds gesteld werd, zijn in deze artikel 40, §6, van de vreemdelingenwet en artikel 44 van het vreemdelingenbesluit van toepassing. Hieruit blijkt dat bij het indienen van een vestigingsaanvraag bij een Belgische onderdaan, wel degelijk het bewijs van

bloed-en aanverwantschap met de Belgische onderdaan dient neergelegd te worden. Verzoeksters stelling dat uit de huwelijksakte van haar moeder met de Belgische onderdaan noodzakelijkerwijze de aanverwantschap tussen haar en de echtgenoot van haar moeder blijkt, kan niet gevolgd worden. Uit de huwelijksakte, die zich bevindt in het administratief dossier (stuk 123) blijkt immers dat enkel verzoekster moeder en haar Belgische echtgenoot evenals hun ouders vermeld worden. Verzoekster wordt niet vermeld in deze huwelijksakte. Derhalve werd geen bewijs geleverd van verzoeksters bloedverwantschap met haar moeder en dienvolgens niet van de aanverwantschap met de Belgische echtgenoot van haar moeder.

Het tweede middel is ongegrond.

2.7. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en zeven door:

mevr., M. EKKA	rechter in vreemdelingenzaken,
dhr., L. JANS	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA